

Άγιος Ιωσήφ ο Μνήστωρ - προστάτης της Θεοτόκου και όργανο της Θείας Οικονομίας.

Ο Ιωσήφ ο Μνήστωρ, ο αρραβωνιαστικός της αειπαρθένου Παναγίας μας διαδραμάτισε καίριο ρόλο εις το Θείο σχέδιο της ενανθρωπήσεως του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ήταν ο προστάτης του Ιησού Χριστού και της μητέρας Του Παναγίας. Ο Ιωσήφ ήταν απόγονος του βασιλιά Δαβίδ. Καταγόταν από τη Βηθλεέμ, αλλά κατοικούσε στη Ναζαρέτ, όπου ασκούσε το επάγγελμα του ξυλουργού (Ματθ. ιγ' 55, Μαρκ. στ' 3). Το όνομά του σημαίνει: «ο τέλειος του Θεού».

Ας δούμε τα γεγονότα από την αρχή. Οι υπέργηροι γονείς της Παναγίας αξιώθηκαν από τον Θεό να τεκνοποιήσουν σε πολύ μεγάλη ηλικία κατόπιν μακροχρόνιων προσευχών και ενάρετης ζωής. Είχαν υποσχεθεί εις τον Θεό ότι το παιδί που θα γεννιότανε θα το αφιέρωναν σε Εκείνον.

Πράγματι, όταν η Μαρία έγινε τριών ετών οι γονείς Της την αφιέρωσαν εις τον Θεό. Την πήγαμε εις τον ναό και ο αρχιερέας την εισήγαγε εις τα Άγια των Αγίων. Άγγελος Κυρίου την έτρεφε με ουράνια τροφή.

Οι γονείς της Παναγίας πεθαίνουν και οι ιερείς του ναού με θεία φώτιση αρραβωνιάζουν την μικρή Μαρία με τον γέροντα Ιωσήφ. Σκοπός του αρραβώνος ήταν η προστασία της Παναγίας και όχι ο γάμος όπως συμβαίνει συνήθως. Ο Ιωσήφ ήταν μαραγκός-οικοδόμος εις το επάγγελμα και χήρος. Από τον γάμο του είχε αποκτήσει επτά παιδιά, τέσσερεις υιούς: τον Ιάκωβον, τον Ιωσήν, τον Ιούδαν και τον Σίμωνα ή Συμεών και τρεις θυγατέρες: την Εσθήρ, την Μάρθα και την Σαλώμη (η μητέρα του Ιωάννη του ευαγγελιστού).

Η επιλογή του Ιωσήφ έγινε κατά θαυμαστό τρόπο. Ο Αρχιερέας {Ζαχαρίας} αφού φόρεσε τον μακρύ μέχρι το έδαφος μανδύα με τα δώδεκα κουδουνάκια (άμφιο του αρχιερέως της Παλαιάς Διαθήκης) μπήκε εις τα Άγια των Αγίων για να προσευχηθεί για την Κυρία Θεοτόκο. Τότε παρουσιάστηκε άγγελος Κυρίου και του είπε: «Ζαχαρία, βγες έξω και κάλεσε σε συνάθροιση τους χήρους του λαού. Ας φέρει ο καθένας από ένα ραβδί και σε όποιο το ραβδί φανερώσει ο Κύριος κάποιο σημάδι, αυτού θα γίνει γυναίκα του». Βγήκαν οι κήρυκες σε όλα τα περίχωρα της Ιουδαίας και ακούστηκε η σάλπιγγα του Κυρίου και έτρεξαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι.

Ο Ιωσήφ άφησε το σκεπάρνι του και βγήκε να συναντήσει τους άλλους χήρους και αφού συγκεντρώθηκαν πήγαν εις τον αρχιερέα, αφού πήραν από ένα ραβδί ο καθένας. Ο Αρχιερέας αφού πήρε όλα τα ραβδιά μπήκε στο ιερό για να προσευχηθεί. Αφού προσευχήθηκε πήρε τα ραβδιά και βγήκε έξω και τα μοίρασε στους κατόχους τους, χωρίς να φανεί σημάδι στα ραβδιά. Το τελευταίο το πήρε ο Ιωσήφ και εκείνη τη στιγμή πετάχτηκε ένα περιστέρι από το ραβδί του, το οποίο πέταξε γύρω από το κεφάλι του Ιωσήφ. Τότε είπε ο Αρχιερέας στον Ιωσήφ « Εσύ κληρώθηκες να πάρεις την Παρθένο του Κυρίου και να την φυλάξεις στο σπίτι σου».

Το πρωτευαγγέλιο του Ιακώβ μιλά για κάποιο δισταγμό του Ιωσήφ: «Έχω γιούς και είμαι γέρος και αυτή (η Παναγία) είναι κοριτσάκι, μήπως γίνω περίγελος στη χώρα του Ισραήλ;». Τελικά, παραλαμβάνει την Μαρία και την προστατεύει. Αναλαμβάνει προστάτης και όχι σύζυγος.

Ο Δίκαιος και ευσεβής Ιωσήφ όταν είδε την αιιπάρθενο έγκυο νόμισε ότι η εγκυμοσύνη ήταν καρπός αμαρτίας (μη γένοιτο!) και βάσει του νόμου έπρεπε να θανατωθεί δια λιθοβολισμού. Όμως, η καλοσύνη του δεν το ήθελε αυτό, γι' αυτό σκέφτηκε να τη διώξει κρυφά. Όταν Άγγελος Κυρίου τον πληροφόρησε τα πραγματικά συμβάντα στάθηκε δίπλα εις την Παναγία και εις τον γεννηθέντα Θεό ως άνθρωπο. Ήταν για τον κόσμο ο πατέρας του Χριστού.

Ευρεθέντες με την έγκυο Θεοτόκο Μαρία στην Βηθλεέμ για την απογραφή αναζητούσε κατάλυμα, διότι για την Παναγία πλησίαζε η ώρα που θα γεννούσε τον υιό του Θεού, τον Θεάνθρωπο Ιησού. Τελικά βρέθηκε ένα σπήλαιο που ήταν φάτνη (κατάλυμα ζώων, στάβλος).

Όταν ο θηριώδης Ηρώδης διέταξε την θανάτωση των κάτω των δυο ετών νηπίων ο Ιωσήφ οδηγεί τον νεογέννητο Ιησού και την Παναγία μητέρα Του εις την Αίγυπτο, κατόπιν αγγελικής πληροφορίας. Επιστρέφουν στον τόπο τους μετά τον θάνατο του Ηρώδη, αγγελικής πληροφορίας.

Όταν ο δωδεκαετής Χριστός δεν ακολούθησε τους γονείς Του εις την επιστροφή εις την ιδιαίτερη πατρίδα και παρέμεινε εις τον ναό συνομιλώντας με τους σοφούς της εποχής, ο Ιωσήφ και η Παναγία με αγωνία επέστρεψαν και τον αναζητούσαν, Η αναζήτηση του Κυρίου διήρκεσε τρεις ημέρες. Τρεις ημέρες η Παναγία και ο μνήστωρ Ιωσήφ τις έζησαν με αγωνία. Αγωνιούσαν για το μικρό Ιησού. Δώδεκα χρόνων παιδάκι ήταν, κατά την ανθρώπινη φύση του. Κατά την παράδοση των Πατέρων ο Δίκαιος Ιωσήφ έκλεισε τα μάτια του μετά την συμπλήρωση του δωδέκατου έτους του Χριστού. Η αποστολή του έληξε. Βοήθησε στην πραγμάτωση της Θείας Οικονομίας, εις την ενανθρώπιση του Θεού Λόγου.

Διαβάζουμε στο συναξάρι για τον Ιωσήφ

Τιμώ Ιωσήφ μνήστορα της Παρθένου,

Ως εκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Άπολυτίκιον. Ήχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς ἁγίας Παρθένου θεοφόρον φυλάκτορα, βρέφους Ἰησοῦ τόν πατέρα, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυμνήσωμεν· τόν κρυφιομύστην Ἰωσήφ, σκεπάσαντα σεμνῶς τήν Μαριάμ, ἀπορίαν ξένου τόκου ὑπερφυοῦς, ἐν θάμβει αὐτῷ βοῶντες· δόξα τοῖς μυστηρίοις Σου Σοφέ, δόξα τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου, δόξα τῷ φυλάσσοντι παντί, Παρθένων τό εὖοδον.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μθηματικός